

eul_wid: rrg-at

Χρυσοποιὸς Α' · Alchemist I

On the Egg, the Ancients Say Thus

Περὶ τοῦ ὡοῦ οἱ παλαιοὶ φασιν οὕτως

Period: *Ρωμαϊκή* [Roman](#)
Dialect: *Κοινή τεχνική* [Technical Koine](#)
Domain: *Ἐπιστήμη* [Science](#)
Format: *Πραγματεία* [Treatise](#)

2.18. (1t) ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΩΟΥ ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΙ ΦΑΣΙΝ ΟΥΤΩΣ. οἱ μὲν λίθον χάλκιον, οἱ δὲ λίθον ἐγκέφαλον, οἱ δὲ λίθον ἐτήσιον· ἕτεροι λίθον τὸν οὐ λίθον· ἄλλοι λίθον αἰγύπτιον· ἕτεροι τὸ τοῦ κόσμου μίμημα. Τὸ δὲ ὄστρακον τούτου τὸ ὦμόν λέγουσιν, χαλκὸν καὶ σιδηρόχαλκον, καὶ μολυβδόχαλκον, καὶ σώματα στερεά. Τὸ δὲ κεκαυμένον ὄστρακον εἶπον ἄσβεστον, ἄρρενικόν, σανδαράχην, γῆν χεῖαν, ἀστερίτην, ἀφροσέληνον, ἀργυρὸν ὀπτὸν, στίμην κοπτικὴν, γῆν σαμίαν, καιρικὴν, κιμωλίαν, στιλβάδα, κυανὸν καὶ στυπτηρίαν. Τὰ δὲ ὑγρά αὐτοῦ τὰ ἀναπεμπόμενά φησιν· ἰὸν καὶ ἰὸν χαλκοῦ καὶ ὕδωρ χάλκεον χλωρὸν, ὕδωρ θείου ἄθικτον, καὶ χάλκεον ὕδατῶδες, καὶ χάλκεον μελιτῶδες φάρμακον, καὶ αἰθάλην, καὶ σώματα πνεύματα, καὶ πανσπέρμιον, καὶ πολλοῖς ἄλλοις ὀνόμασι κέκληνται. Τὸ δὲ λευκὸν αὐτοῦ φησι κόμι, καὶ ὀπὸν συκῆς, καὶ ὀπὸν συκαμίνου, καὶ ὀπὸν τιθυμάλου. Τὸ δὲ κρόκον λέγουσι μίσυ, χαλκὸν, καλακάνθη χαλκοῦ, χάλκανθον ὀπτὴν, ὥχραν ἀττικὴν, σινώπην ποντικὴν, κυανὸν, λίθον ἀρμένιον, κρόκον κιλίκιον, καὶ ἐλύδριον.

2.19 Τὸ δὲ μίγμα τὸ ἀπὸ τῶν ὀστράκων τῶν ὡῶν καὶ τοῦ ὕδατος τοῦ διὰ τῆς ἀσβέστου ἔφησαν εἶναι μαγνησίαν, καὶ μαγνησίας σώματα, καὶ μολυβδόχαλκον, καὶ ἄργυρον τὸν ἡμῶν, ἄργυρον κοινόν, ψιμμύθιον. Τὸ δὲ λευκὸν, ὕδωρ θαλάττιον διὰ τὸ εἶναι τὸ ὦδον στρογγύλον ὥσπερ Ὀκεανός· ὕδωρ στυπτηρίας, ὕδωρ ἀσβέστου, ὕδωρ σποδοκράμβης, τὸ τῶν ἀρχαίων ὕδωρ αἰγός· (ὕδωρ νόει ἀντὶ γάλακτος.) Τὸ δὲ ξανθὸν ὕδωρ λέγουσιν, θεῖον ἄθικτον, ὕδραργυρος ἢ ἀπὸ κινναβάρεως λεγομένη, ὕδωρ νίτρου πυροῦ, ὕδωρ νίτρου ξανθοῦ, οἶνον ἀμνηαῖον. Τὸ δὲ ξανθὸν σύνθεμά, φησιν, χρυσὸν καὶ τὸν διασαπέντα χρυσήλεκτρον (?), χρυσοζώμιον, καὶ ἀργυροζώμιον τὸ τῶν κιτρίων ἐστίν, τὸ ἀπὸ τοῦ ἀρσενίκου, καὶ τοῦ ὕδατος τοῦ θείου ἀπύρου. Ὡς περ τὸ κίτρον ἔξωθεν ἔχει τὸ ξανθόν, καὶ ἔσωθεν ἔχει τὸ ὀξῶδες, οὕτως καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀρσενίκου. Θεῖον ἀπύρου ὕδωρ ἐστὶ τὸ ὄξος τῶν ἀρχαίων. Τὸ δὲ λευκὸν τοῦ αὐτοῦ ὡοῦ καλοῦσιν ὕδραργυρον, ὕδωρ ἀργυρικόν, λευκόχαλκον, λευκὴν αἰθάλην, πυρίφευκτον, θεῖον ἀγαθόν, ὕδωρ θείου ἀθίκτου, ἀφρόν θαλάσσης, ὕδωρ ποτάμιον, δρόσον, μέλι ἀττικόν, γάλα παρθενικόν, γάλα αὐτόρρευστον, ὕδωρ μολύβδου, ἰσοχάλκιον, τὸ ἀφόρητον ζυμάριον, νεφέλην, διψάκιον, κρεμαστὸν ἄστρον αἰθάλης.

2.20 Σὺ δὲ ἐν τούτοις ἔχε τὸν νοῦν· ἢ γὰρ φύσις τὴν φύσιν τέρπει, καὶ ἢ φύσις τὴν φύσιν κρατεῖ, καὶ ἢ φύσις τὴν φύσιν νικᾷ, ἢ τις καταμιγεῖσα ἀποτελεῖ τὸ ἐξ ἐνὸς ζητούμενον μυστήριον, ὃ ἐστὶ, τὰ θειώδη ὑπὸ τῶν θειωδῶν κρατοῦνται, καὶ τὰ ὑγρά ὑπὸ τῶν καταλλήλων ὑγρῶν. Καὶ ἐὰν μὴ

τὰ σώματα ἀσωματωθῶσι καὶ τὰ σώματα σωματωθῶσιν, οὐδὲν ἔσται τὸ προσδοκώμενον. Δύο δέ εἰσι συνθέματα διὰ σωμάτων μεταλλικῶν, καὶ διὰ τῶν θείων ὑδάτων, καὶ βοτανῶν, ἃ μεταλλοιοῦσι τὴν ὕλην, ἣν εὖροις ἂν κατὰ τὸ ζητούμενον. Ἐὰν δὲ μὴ γένωνται τὰ δύο ἓν, καὶ τὰ τρία ἓν, καὶ ὅλον τὸ σύνθεμα ἓν, οὐδὲν ἔσται τὸ προσδοκώμενον. —Τέλος τοῦ ὥοῦ.